

Nguyễn Ngọc Như Quỳnh và các nạn nhân của Pháp Chế Xã Hội Chủ Nghĩa

LS Đào Tăng Dực

Ngày thứ Năm 30 tháng 11 vừa qua Tòa Án Nhân Dân tỉnh Khánh Hòa, sau phiên xử phúc thẩm ngắn ngủi, đã giữ y án Mẹ Nấm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh 10 năm tù, chiếu theo điều 88 Bộ Luật Hình Sự Việt Nam về tội "Tuyên truyền chống Nhà nước CHXHCN Việt Nam"

Cũng trong thời gian đó, chúng ta chứng kiến tại Hoa Kỳ và Úc Đại Lợi 2 biến cố chính trị ngược chiều.

Tại Hoa Kỳ thì nhiều dân biểu nghị sĩ và báo chí tư nhân nêu ra nghi vấn rằng chính quyền của Tổng Thống Donald Trump đắc cử năm vừa qua vì đã âm mưu với chính quyền Nga Sô, hầu lũng đoạn hệ thống bầu cử tự do của Hoa Kỳ, đem lại sự đắc cử cho Donald Trump, một người mà Điện Cẩm Linh cho là thân Nga Sô. Lập tức Bộ Trưởng Tư Pháp Hoa Kỳ, tuy là thuộc cấp của tổng thống, đã bổ nhiệm một Ủy Viên Điều Tra Đặc Nhiệm và độc lập, ông Robert Muller, duyệt xét bất cứ một sự dính liu hoặc ảnh hưởng nào từ Nga Sô liên hệ đến nhóm vận động tranh cử cho TT Donald Trump, bất chấp sự phản đối của vị tổng thống này, hầu bảo vệ quyền lợi quốc gia?

Tại Úc Đại Lợi, nhiều dân biểu nghị sĩ và báo chí tư nhân nêu ra những nghi vấn về liên hệ giữa một thượng nghị sĩ liên Bang là Sam Dastyari và ảnh hưởng của chính quyền CSTQ qua một nhà tư bản Tung Quốc tại Sydney tên là Huang Xiangmo. Vào tháng 6 năm 2016, trong một bài diễn văn trước các phóng viên Trung Quốc, TNS Sam Dastyari tuyên bố rằng khi liên hệ đến Biển Đông thì "Chủ quyền biên giới của Trung Quốc là chuyện của Trung Quốc" ("The Chinese integrity of its borders is a matter for China,"). Điều này hoàn toàn đi

ngược lại chủ trương chính thức của Đảng Lao Động Úc, là đảng của chính TNS Sam Dastyari. Đảng Lao Động Úc chủ trương rằng sự xâm chiếm Biển Đông của TQ, những đòi hỏi của họ và việc tạo các đảo nhân tạo trong vùng là vô lý và tạo ra nhiều bất ổn.

Lập tức lãnh tụ đảng Lao Động Bill Shorten đã cách chức TNS Dastyari ra khỏi các chức vụ Phó Ủy Viên Kỷ Luật Thượng Viện (Senate deputy whip) và Chủ Tịch một Ủy Ban Thượng Viện (a senate committee chair)

Dĩ nhiên chính phủ của thủ tướng Turnbull kêu gọi ông Dastyari phải từ chức thượng nghị sĩ và rút ra khỏi quốc hội nữa.

Sau đó, Tổng Trưởng Tư Pháp George Brandis dự tính sẽ thông qua nhanh chóng một sắc luật ngăn chặn ảnh hưởng của các chính quyền ngoại quốc, nhất là các chế độ độc tài như Trung Quốc, dùng tài chánh để ảnh hưởng đến tiến trình chính trị và quyền lợi quốc gia Úc.

Câu hỏi toàn dân Việt nêu là:

Tại sao các chính quyền Hoa Kỳ và Úc Đại Lợi, hành xử nhanh chóng hầu bảo đảm quyền tự quyết dân tộc, ngăn chặn mọi thế lực ngoại quốc khuynh loát tiến trình chính trị và quyền lợi quốc gia, trong khi nhà cầm quyền CSVN lại trùuợng trị chính những công dân yêu nước giống lên tiếng chuông cảnh tỉnh như Nguyễn Ngọc Như Quỳnh và bênh vực cho Bá Quyền Trung Quốc trắng trợn?

Nguyên nhân đưa đến sự kiện đau lòng này rất phức tạp, nhưng chúng ta có thể vấn tặc trả lời như sau:

Lý do là vì nhân dân Hoa Kỳ và Úc Đại Lợi sống dưới những nền dân chủ pháp trị chân chính, còn Nguyễn Ngọc Như Quỳnh và toàn dân Việt đang rên xiết dưới cái mà đảng CSVN gọi là pháp chế xã hội chủ nghĩa.

Như vậy, sự khác biệt giữa dân chủ pháp trị và pháp chế xã hội chủ nghĩa là gì?

Trước hết dân chủ pháp trị đòi hỏi:

1. Một chế độ thượng tôn những nguyên tắc pháp lý công minh,
2. Một ngành tư pháp độc lập tuyệt đối với hành pháp,
3. Tính bình đẳng giữa mọi hữu thể pháp lý,
4. Sự hiện hữu của một luật sư đoàn độc lập và
5. Tính tối cao của một bản hiến pháp chân chính.

Trong khi đó, pháp chế xã hội chủ nghĩa mà TBT Nguyễn Phú Trọng rêu rao trong bản hiến pháp 2013 của đảng CSVN hoàn toàn vắng bóng những yếu tố rường cột của một nền dân chủ pháp trị chân chính.

1. Trước hết bản hiến pháp 2013 gồm toàn những sáo ngữ cả vú lập miệng em, tuyên truyền tro trên và láo khoét cho chế độ nhưng hoàn toàn vắng bóng những nguyên tắc luật pháp chí công vô tư.

2. Hiến pháp này cũng không quy định một định chế tư pháp tối cao hoàn toàn độc lập với hành pháp. Tòa Án Nhân Dân Tối Cao trong hiến pháp chỉ là một cơ chế bù nhìn, thi hành các quyết định của Bộ Chính Trị và Ban Chấp Hành Trung Ương đảng CSVN.

3. Các hữu thể pháp lý hoàn toàn không bình đẳng. Nguyễn Ngọc Như Quỳnh và những công dân Việt Nam thấp cổ bé miệng chỉ là rác rưởi trước mắt quan tòa, trong khi những quan chức CS thì được đặc biệt đãi ngộ qua những bản án nhẹ nhàn dù phạm tội nặng bao nhiêu.

4. Hiến pháp và luật pháp không hề quy định một luật sư đoàn độc lập bên vực cho thân chủ. Ngược lại, trước phiên xử mấy ngày thì rút giấy phép hành nghề của Luật Sư Võ An Đôn là một trong những luật sư biện hộ cho Nguyễn Ngọc Như Quỳnh.

5. Cuối cùng, pháp chế xã hội chủ nghĩa cũng cho phép đảng đứng trên hiến pháp, nhà nước, tổ quốc và dân tộc. Chính điều 88 và nhiều điều khoảng tương tự của Bộ Luật Hình Sự nhất là các điều 16 (bình đẳng trước luật pháp), điều 20 (bất khả xâm phạm cơ thể, không thể bị bắt trước khi có quyết định của tòa án, điều 25 (tự do ngôn luận) ... Tuy nhiên đảng tự đồng hóa với nhà nước và công nhiên vi phạm hiến pháp vì không có đối lập và định chế kiểm soát quyền lực độc lập như tại các quốc gia dân chủ.

Chính vì những lý do nêu trên, toàn dân không còn sự chọn lựa nào ngoài vùng lên, làm cách mạng dân chủ, xóa bỏ pháp chế xã hội chủ nghĩa và hiến pháp 2013, xây dựng một nền dân chủ hiến định, pháp trị và đa nguyên cho đất nước, hầu bắt kịp đà tiến của nhân loại văn minh.